

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зод.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Нідд. 7-50 зод., Німеччині 7-50 зод.
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зод., Австрії 7-50 зод.,
Зміна адреси 3 зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

40 мільйонів за Гітлером.

3 приводу вчорашніх виборів у Німеччині.

Львів, 13. листопада 1933.

Вчорашніх виборів до німецького парла-
менту — парламентарними виборами безумов-
но назвати не можна: адже не було там між ким
вибирати, адже виборець взагалі не мав перед
собою ніякої дилеми, куди він має рішитися
і на яку листу віддати свій голос.

У вчорашніх німецьких виборах існувала
лише одна листа правлячої націонал-соціалі-
стичної партії і лише виборчі картки за тою
листою були важні. Таким робом виборець міг
шонайменше продемонструвати свою партійно-
політичну відрубність або зовсім не голосуючи
або кидаючи білу картку. Офіційний комуні-
стичний лист каже, що на 44.850.000 управнених до голо-
сування голосувало 43.007.577 осіб, з того на
гітлерівську листу впало 39.655.288 голосів
(92,2 відс.); неважних (противників режиму) го-
лосів — 3.352.289 (7,8 відс.). Одночасно з голо-
суванням на листу гітлерівських кандидатів до
райхстагу йшло засадниче голосування за чи
проти закордонно-політичної політики уряду.
При тому плебісциті 43.464.420 осіб сказало
„так“ (93,4 відс.) і 2.055.364 (4,4 відс.) „ні“. Ви-
ходить із тих цифр, що ті своєрідні вибори,
які не були виборами, виконали вповні те зав-
дання, яке мали на увазі німецькі правителі:
стали маніфестацією сили і впливу націонал-
соціалістичної влади в німецькому народі.

Не може бути ніякого сумніву, що вчора
в Німеччині не було тієї атмосфери повної сво-
боди для вияву своїх політичних переконань,
яка була в тій державі раніше, коли при вла-
ді стояли визнавачі демократії і політичного
лібералізму. А проте мабуть так само скептич-
но треба поставитись до того крику, що напев-
но зміється по всій ворожій німцям і гітлерів-
цям світовій пресі: що німецькі громадяни
йшли до виборів і віддавали свої голоси ви-
ключно під ятиском. Твердити так може лише
той, хто не знає німецької психіки і має теж
якимсь фальшиве поняття про справжній відно-
сини в гітлерівській Німеччині. Велика частина
громадян може себе там почувати пригнобле-
ною, стероризованою і чимало їх може справді
йшло до виборчої урни з мотивів чисто особис-
того опортунізму. Але сорок мільйонів людей
того зробити не могло! Коди сорок мільйонів
людей сказало „так“ — то це значить зовсім
інше, ніж терор влади: це означає справ-
жню силу режиму, яка спирається не лише на
оплачуваному з державної скарбниці військо-
во-поліційному апараті, але й таких вартостей,
що їх признає і їх апробує величезна біль-
шість народу!

Чи можна пояснити собі самим терором
таке явище, що прецінь ще в березні ц. р. було
в Німеччині 7 мільйонів соціал-демократів,
4 мільйони католиків, та що націонал-
соціалісти зібрали тоді разом з німецькими на-
ціональними Гугенберга ледви 52 відсотки всіх
голосів, — а нині лише три мільйони людей
завважують проти режиму? Цей факт безпе-
режно свідчить про справжній розвал старих
класичних партій, про величезне пересунення
і світогляд і величезну переоцінку вартостей,
що задала в Німеччині за останнього пів року.

До побіли гітлерівської влади причинило-
ся чимало факторів, під яким вона йшла до них.
Райхстаг розв'язано і розписано нові вибори та
змішано у безпосередньому зв'язку з висту-
пом Німеччини з Ліги Націй після невдачі кон-
ференції роззброєння. „Рівноправність“ — це
так гасло, яке не може не промовити до кож-
ного німця без огляду на його політичні погля-
ди і симпатії. Соціалісти й комуністи визнавали

до бойкоту виборів та до голосування „ні“ у
плебісциті; вони справді зібрали ок. 3 мільйони
своїх прихильників, найвідважніших противни-
ків режиму. Але яке страшно бідне це число на
порівнюючій шифровій табелі вислідів голосу-
вання!

Практичних наслідків ті вибори не мати-
муть ніяких або майже ніяких. Вони скріплять
авторитет Гітлера внутрі і може скажуть по-
важніше ставитись до його уряду чужинськьо-
му світові. Наскільки властива Гітлерові вико-
ристати ті вибори для проломання муру недові-
ря й ізоляції, що ділить нині Німеччину від
зовнішнього світа, — це вже справа хисту ні-
мецької політики і німецької дипломатії.

Виборча ординація до міських рад.

Розписання виборів.

На просторі Східної Галичини розписала
влада вибори до багатьох міських рад, а голо-
сування відбудеться там же в дні 10. грудня ц. р.
В інших містах і містечках Галичини відбудуть-
ся вибори до міських рад у найближчому часі.
Таким чином ми є на передодні виборів до місь-
кої самоуправи.

Виборча ординація.

Загальні постанови про спосіб вибирання
до міських рад містяться у законі з дня 23. бе-
резня 1933 р. про частинну зміну устрою тери-
торіальної самоуправи. Крім цього міністер внут-
рішніх справ видав дня 20. жовтня 1933 р. ок-
ремий розпорядок про виборчий регулямін до
міських рад у воевідствах краківському, львів-
ському, станіславівському і тернопільському,
щоби зміркувати, які вигляди має українське на-
селення міст при цих самоуправних виборах,
познайомлю українське громадянство з поста-
новами виборчої ординації.

Всюди там, де покликуватись буду на пара-
графи без ближнього пояснення, то буде це від-
носиться до розпорядку міністра про виборчий
регулямін, а там де буду покликуватись на ар-
тикули, то це буде відноситься до закону про
частинну зміну устрою територіальної самоу-
прави.

Подвійні речинці.

Виборча ординація подає подвійні речинці
для поодиноких виборчих чинностей. Ті подвій-
ні речинці належить розуміти в цей спосіб, що
менше число означає речинець для міст до
15.000 мешканців, а більше число речинець для
міст понад 15.000 мешканців. Наприклад, вило-
ження виборчих списків у містах, які мають по-
над 15.000 мешканців має наступити 26-го дня
від розписання виборів, а в містах понижче
15.000 мешканців 16-го дня.

Загальна характеристика виборчої ординації.

Вибори до міських рад відбуваються на ос-
нові загальної, рівної, тайної і безпосередньої
системи голосування та пропорційного по-
ділу мандатів (§ 2 (1)).

Хто має право вибирання?

Право вибирати міських радних прислугує
кожному польському горожанинові без різниці
полу, який:

- а) укінчив до дня розписання виборів 24 р.
життя;
 - б) шонайменше від року, числячи взад від
дня розписання виборів, мешкає на території то-
го міста, у якому відбуваються вибори до місь-
кої ради;
 - в) не втратив права вибирання до годину по
думі обов'язуючих постанов.
- Вимоги однорічного замешкання не відно-
сяться:
- а) до замешканих на просторі міста власни-
ків або посідачів, поділених у тому місті на
двигимостей;

НАЙДАЛЬШЕ ДО 25. ГРУДНЯ Ц. Р.
мусите викупити свою будинкову полісу на
1934 рік у приналежній агенції

ТОВАРИСТВА ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

У ЛЬВОВІ, вул. Руська ч. 20.

НЕОБХІДНА БРОШУРА

**Новий
Самоуправний Закон**

ЦІНА ТІЛЬКИ 40 СОТ.

Почтова пересилка 15 сот.

Замовляти в Адміністрації „Діла“, Львів,
Ринок 10.

б) до державних службовиків, службовиків
державних підприємств і монополій, службови-
ків територіальної і господарської самоуправи,
світського і монашого духовенства та заво-
дних військових у чинній службі, як також чле-
нів родин вище означених осіб, коли ці особи
мешкали на просторі відносного міста перед
днем розписання виборів. При устійнюванні
факту замешкання пристосовується постанови
про евіденцію і контролю руку населення.

Завваги.

Однорічне замешкання доказывается потверджен-
ням замешкования.

Право вибирання прислугує почесним горожа-
нам давного міста і їх не обов'язує вимога однорічно-
го замешкання.

Право вибирання припинюється для осіб на час
карного поступування у справах за злочини, за які
по думці арт. 47 § 1. карного кодексу суд оркає у-
трату публичних і горожанських прав, а то від хвилі
розпочаття судового слідства, а в карному посту-
пуванні без слідства від хвилі доручення акту обви-
нування. Право вибирання не прислугує непрофе-
сійним військовим у чинній службі (арт. 31 § 4—5)
Право вибирання можна виконати тільки особисто
(§ 2 (2)).

Хто може бути вибраним радним?

Вибраним до міської ради може бути кож-
ний польський горожанин без різниці полу, я-
кий до дня розписання виборів скінчив 30 літ
життя, має право вибирання в якійнебудь вибор-
чій окрузі відносного міста та володіє поль-
ською мовою у слові і письмі (§ 3 (2)). Не можна
вибирати до міських рад остаючих у чинній
службі військових, службовиків староства і вое-
відства, службовиків повітових виділів, службо-
виків державної поліції і граничної сторожі
(арт. 5 (1)).

Завваги.

Міністер внутрішніх справ розпорядком з 17.
жовтня 1933. постановив, що на 5 літ припиняється
постанову про володіння польською мовою в слові
і письмі на просторі волинського і польського воеві-
дства. Українське населення мусить домогатися, щоби
у Східній Галичині та постанови теж обов'язувала.
По виборах слід зібрати матеріали, які влада присто-
совує в практиці постанову про володіння польською
мовою до українських радних.

Поділ на виборчі округи.

Місто, що числить до 5.000 мешканців може
творити одну виборчу округу, або бути поділе-
не на відповідну кількість виборчих округ. Тери-
торію міст, що числять понад 5.000 мешкан-
ців повітове староство — при невеличких з по-
вітової самоуправи містах, а воевідство при ви-
ділених містах — поділить на відповідну кіль-
кість виборчих округ та устійнить для кожної
округи а залежності від кількості її мешканців,
кількість припадаючих на неї мандатів радних.
На поодинокую виборчу округу не може припа-
дати менше як 3 мандати. Виборчу округу мож-
на поділити в міру потреби на обов'язок голосу-

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого
роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

вання, в цьому випадку виборець може виконати право голосування тільки в одній обводі. Кожна виборча округа та кожний обвід голосування, має творити одну територіальну неперервну цілість. Виборчі округи означаються римськими числами, а обводи голосування арабськими для кожної округи окремо (§ 4).

Заувага.

Українське населення по галяцьких містах та містечках творить меншість у порівнянні до загальної чисельності. Тому-то від поділу на округи, які вибирають означену кількість радних, залежить кількість радних, яку українці виберуть при тих виборах. Можна поділити місто на округи так штудерно, що українці не зможуть самостійно вибрати своїх радних. Місто Жовку поділено на 5 виборчих округ. Поляки на округи переводять владу, не питаючися про волю населення. Наші політичні організації повинні доносити Народній Канцелярії, як відбувся поділ міст на виборчі округи, а матеріали, зібрані відносно цілого краю надати українським послам матеріалом для використання в сеймі.

В. Целевич.

Відозва Гітлера.

БЕРЛІН, 13. 11. ПАТ. У зв'язку з вислідом виборів канцлер Гітлер оголосив відозву до німецького народу, в якій висловлює подяку за історичний, єдиний у своїй ролі виступ в інтересі справедливої любові мира і також в інтересі честі і вічних прав рівності Німеччини. Одночасно Гітлер звернувся до штурмів і Штальгелму, підкреслюючи їхні заслуги для виборчого успіху та закликаючи, що будучи прихильцями ім уратування батьківщини за велику заслугу.

Обвинувачують центрівців.

БЕРЛІН, 13. 11. ПАТ. Бюро Вольфа повідомляє, що до карної палати правового суду в Мінхені надішло обвинувачення за ошуканство проти визначених представників б. центрівської партії, м. ін. бувшого канцлера Маркса, б. міністра Брауна і Штегервальда та б. покла до райхстагу Ламмерса. Обвинувачення стоїть у зв'язку зі слідством проти католицького союзу, за якого визначеними представниками влада розіслала стежні листи.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРО ТИХ,

що в боротьбі за кращу долю Народу стали інвалідами. Жестуйте в хосен українських інвалідів!

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З 15. ЛИСТОПАДА 1933.

МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА

Сонце

на староримських фризах.

Вже в городах наїтнуть далі і жоржина сонцем розливається.

Вже принасли оленяри.

Вже вебо простягається ніжним тремтінням і хмари, коли заходить сонце, аж дудонять іскрами.

А пальмам обчімали вже знизу віття-вігальні і вони гордо розгортаються зелено до блакиті.

Вже водограї знімають боги, спадують, розливаються у широку розхилених очах осінніх просторів.

Вже в живні прибрали свої очі далекутужим, осіннім вебом.

Вже вулиці заметушилися, заповнилися, загартували шаленим говом авт. А в темних кутах вже скинули ясені, літній одяг.

Вже — осінь! Всюди осінь!

Проходив уже Оципійові город

Авпія Антіна радіє, що схопить смерть і в її обіймах навекі розмову.

Осінь!

У тузі до веї ви можете пізнати ближче до П очей. В кіс, що проміння — ви косами Магдалени в „Дорозі на Голгофу“ в Сімоні Мартіні — втілюються у наших грудах. Тоді ви знімаєтеся на верш, на баню базиліки Петра.

Рим! Отой лаво-русьвий Рим перед вашими очима. Замок Сант Авдальдо, до якого, мов давній нерв, тягнеться від Ватикану однадухлива зоріжка. Пантеон зі своєю кременювою плоскобачною кришкою, розсієний, як лавинний велетень. Кришко біліє монумент Віктора Емануїла. Потужно сіріє Кольосей. Киваючими цвєтєми Палатин. Устою зеленіє Давидікозо. Гордо випадається зніжний Кампіталь. Захоплює глядач на Рим той

арки ріншменту в Палаті Фарнезі. Остро стремлять у даліні апостоли на базиліці Івана в Лятерані. А бані і давніщі сотень церков оживають цю руську рівнину — місто Рим.

З бані Петра ви бачите в цілісінку державу Місто Ватикан. Це: будова, надбудова, прибудова, добудова, забудова. І в цій обітні масі будинків, палат, каплиць чуєть віки: цей від папи Миколи V, з XV. віку до сьогодні!

Нові будови: величний будинок говернатурату Ватикану, бінаготекта образів, залізнична станція. До залізничної станції доступ зі світу зачинений величезною залізною бармою. Рейки ризані, аж червоніють, тихо, ні душі: от ватиканські вистребеньки, а не станція!

Усе місто-Ватикан, це безліч прегарних, чудових квітників, багато густої зелені кипарисів, вішів, дубів, солов'їних пальм. Все це немов задухало в шумі водограїв, що всяко тут б'ють. Між зеленою в'ються асфальтові шляхи. В місті — сунюки: повзлі киваються огородинки, де-де мигне чорна риса, то крикливо озаянтий папський воїн. Усі квітники такіж натхнено сунюкіші, примамливі. Не диво, що ці квітники, такі солодко ритмічні: ні курей тут, ні дітей тут. А сонце — як і в — до квітників не пускаєть.

Корсом Умберта переливається народ. По-чому в усіх кімнатах світа, подуть всія мови: самі радіють, що є ще на світі побожні душі, які дають свою ланину Богові, Італії і Ватиканові. І не диво, що в Італії під цю пору помічається делька поземки від крізи: цей бують дні, що в десять п'ять тисяч зрочай хліба в Рим. Для згоди прочая продовжено Святий Рік і Виставку Революції Чехаму.

Ось переходять прочая з Чехії. Чеська мова по рівному асфальті аж скаче. Між гуртом по європейськи палятих чехів є в двоє слованих у народному строї: він легінь зелений, а вона руська, на виду здоровецька, під її холою земля радіє. У нас денні „політичні ділячі“ посять: нинішніх гудукає, як барани, на покос до Варшави, до Глині. Чехи проворніші: вони своїх баранів уже в за-городови муть на покос. Хитрий з біса

За правопорядок!

З приводу „вняснення“ агенції „Wschód“ у справі українського шкільництва.

Ще не затерлося у нас в пам'яті, як після ухвалення шкільного кресового Іех Grabski польський дипломатичний корпус представив його в Женеві як доказ великої добайдзості тодішніх правлячих кол для національних меншин Польщі. Мовляли: „Дивіться, миж видали навіть окремий закон для збереження й поширення меншостевих шкіл. Треба тільки, щоб дотичні батьки заявили це шляхом плебісциту, а меншостеві школи заповнені!“

І багато зусиль коштувало це українську Парляментарну Репрезентацію, заки через своїх представників зуміла розвіяти в Женеві ту облудну легенду тодішнього польського дипломатичного корпусу і представити закон з 31. липня 1924 р. у правдивому світлі, себто: вже в самій структурі суперечний з обов'язковими міжнародними договорами та самою польською конституцією і створений не на піддержку та розвиток меншостевого шкільництва, тільки — на його ліквідацію. — А коли до того плебісцитова практика (безчисленні й чимовірні надужиття і зловживання) та самовільне протизаконне вирішування вишійш далеко поза норми тогож „кресового“ вже в самій основі тенденційного закону і меншостеве шкільництво у значній мірі зліквідовано, — то це дало привід представникові першого потравневого уряду б. міністрові освіти п. Суйковському зложити в сеймі відповідну заяву.

Міністр Суйковський заявив, що закон Грабського треба знести, а на його місце завести в Польщі „швайцаризацію шкільництва“ і таким чином положити край „найбільшій несправедливості“. Слова п. міністра остали пустим звуком. Закон Грабського враз з усіми злученими з ним практиками і способами вирішувань остав незмінний до нині, а зміна наступила саме у відворотному напрямі, як це заповідав б. міністр Суйковський: втворений шкільним „кресовим“ законом Грабського стан запетрифкував декрет Президента Річипосполитої з 29. листопада 1930 р. на протязі 7 літ!

А після 7 літ українські батьки в 1932 р. взяли знов масову участь у шкільному плебісциті за українською мовою навчання, таким чином запротестували проти існуючого безправного стану та зажадали законно належних українських шкіл для українських дітей. Між тим і Найвищий Адміністративний Трибунал видав 2. грудня 1932 р. присуд, що протизаконними були всі відмовні вирішення Шк. Кураторії і міністерства у випадках, коли поза важними деклараціями за українською мовою навчання

остало 20 дітей, за яких ніхто не вносив ніякої декларації. І здавалося би, що боляй цей останній шк. плебісцит буде вирішений за думці закону. Але ні! Тільки що в жовтні 1933 р. (отже майже рік, а точно 11 місяців після присуду Найвищого Адм. Трибуналу) з'явився львівський шк. куратор Гадомський „протизаконній Управі Рідної Школи, що в майбутньому не буде вже таких протизаконних вирішень. Та на цьому не кінець.

На наше оправдане домагання, щоб в нас слідок нормативного присуду Н. А. Т. шкільна влада перевела з уряду ревізію всіх своїх протизаконних вирішень і згідно з вислідом шк. плебісциту перемінила лані польські як утрактивістичні школи на українські — появилася в польській пресі знаменне вняснення агенції „Вехуд“ від міродайних кол. Воно таке характеристичне, що мусимо зафіксувати його як документ незавидних сучасних відносин.

Передовсім з того вняснення довідмається, що Львівська Шкільна Кураторія у висліді присуду Н. А. Т. вищофала біля 60 відмовних рішень, яких ще не подано до відома заінтересованих осіб, а тим самим вони не стали ще правосильні. Означе про масову ревізію всіх відмовних рішень, виданих в останньому році (1933), нема мови, вона непередбачена і неможлива. Чому? — спитаєте зі здивуванням. — Бо „кількість рішень“ Львівської Шк. Кураторії про мову навчання в школах львівської шкільної округи переступила 2.500! Сумарична ревізія тих рішень є неможлива з технічних оглядів, а саме: ізза великої кількості рішень і з огляду на те, що така ревізія мусила би обійти вже раз полагождені справи“.

Читаєш і з дива не можеш зійти, як могло повинитися таке вняснення міродайних кол. Цеж фактично не вняснення — тільки признання до того, чого шкільна влада допустилася, нарушуючи закон.

ДАР ОМ

З ЗНАМЕНИТИ Н О Ж И К И ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7. і Коперника 15а.

Почтові висилки відворотю.

Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок.

народ! Тая чудові часи! Кожний має своїх баранів.

Корсом Умберта, через майлан Венеція і зупиніться на розі напроти Палати Венеція — вулиця доли сучасної Італії — там ближче до монументу Віктора Емануїла. На дворі цілий смер. Притишено олають, згори присажені, алма. Перед вами вулиця дель Імпєро, обочі римські фора, статуї чотирьох імператорів — Цезаря, Траяна, Августа, Нерва. Зелєні городи, за яких пауться піллі. У глибині видніє Кольосей, праворуч від якого вириває верш Монте-Каво в Апеннінах. Ви і задивлені і заслухаві в цю вишкряшу вулицю столиці Європи.

Пускаєтесь у гліб у напрямі Кольосея. По дорозі праворуч, на форо Цезара, стремлять корінтієвські капітелі на знову оце тепер піднятий кольосах святині Венери. Ліворуч у залезому світлі рефлекторів майоріє базар Траяна і його форо. Перед самим Кольосеєм праворуч гладко стелється широка вулиця, що піді Константина тріумфальну арку лучиться з відкортевом, як так просто перебудованою лавною вулицю. У горішній частині арки, де радіє вечірне поже вебо, виривають у глібині темні, понурі велитіє терми Каракаліа.

Арка Константина до ледва стоїла біля метра вище рівня вулиці: тепер вулиця аркалай до порогу арки. Попід цю арку переходить маршал Бальбо, по повороті з евадром в Америку. Тоді тимчасово пригтовували арку до тріумфу „маршала повітря“. Тепер уже вишкряшли пригтовувати арку до тріумфу. Хто переходитиме по під неї? О! Стали напевно сили не перемі! Європа що вже далека від смерку Времі! Стали пригтовувати собі нові і інші арки...

Рим із усіх столиць світу, найцінніша ступня: він ніколи вас не втомить. Перед вашими очима пересуваються піли старого Риму, фантасмагори Риму. Ріншментові лінає вам у хмі стітні сонди, стілаи широти подиу, стільки чогурної простоти, що ви ждете в якомусь добропозитому, пачко дитинному позитивному „а-

А хтож тому винен, що шкільна влада, яка повинна стояти на сторожі закону, видала в 1933 році аж стільки протизаконних рішень, а зокрема таких, що суперечать навіть нормативному присудові Н. А. Т. з 1932 року?

Якщо була технічна змога вирішувати протизаконно, то нехайже буде технічно можливо й привертнути правий стан! Бож ніхто на світі не повірить у те, щоби якась державна влада з технічних причин (з причини наваду праці!) не могла свої безправні рішення змінити на законні!

Уявлю собі, що когось засудили на 7 літ тюрми. Описав показалося, що той засуд протизаконний, отже неважкий і його скасували, який засудженого дали до тюрми. Але на такій самій підставі засудили данише ще в 1.000 чи більше інших і вони вже безвинно відбувають тюремну кару. Отже — річ ясна — в усіх таких аналогічних випадках мусить бути з уряду ревізія тих засудів і невинних треба випустити з тюрми на волю. Чи можна уявити собі таку ситуацію, що вони — хоча невинні — мусять відсидіти повних 7 літ у тюрмі, бо ізза великої кількості таких протизаконних випадків технічно не можна перевести сумаричної ревізії всіх безправних засудів? — Очевидно, трудно уявити собі, щоби щось подібного можливе було в правовій державі! А чейже ствердженими безправними рішеннями шкільних властей засуджено українські школи на 7 літ моральної тюрми аж до чергового шк. плебіситу! В якому ж світлі представляють себе шкільні власті перед власними горожанами і перед цілим культурним світом, коли заявляють, що ізза технічних причин (бо таких випадків дуже багато!) ревізія їхніх протизаконних рішень неможлива?... Звертаємо отсим увагу компетентних чинників на таке суперечне з законами становище „міролайних кол“.

Та якнебудь практично буде вирішена ця справа — українські батьки не сміють ані на хвилину припинити боротьби за українську школу шляхом шкільних плебіситів. І тому ні одна громада, ні один український батько чи мати не сміють відтягнутися від оголошеного шк. плебіситу в 1933 р. за українською мовою навчання там, де тільки є до того законні умовини. А плебіситу переводити поголовно і на всякий спосіб так, щоби поза внесеними шк. деклараціями за українською мовою навчання не оставало в громаді 20 дітей в шкільній віці.

Офіційне сконстатування безправства шкільних властей — це безперечний і великий успіх плебіситової акції українських батьків. Рішучо, енергійно і однодушно поставою мусимо довести ще до усунення тих безправств і привертнення українського шкільництва!

спрої. Дальше — бароко, яке тут не вражає розумієм, зарозумілістю, як у Венеції. І врешті — повний життя сучасний Рим

Дяк Риму, його багатоті культурі віків, просяє у душу мистця, як у спраглену суху губу. Приходите до висновку, що молоді мистці, у груди яких горить ота вестерно палаюча божжа іскра, які хотять свої пошани, мрії „творити і створити“, оформити, надати їм смілого, великого вільного лету, почути оту правдиву монументальність, грацію, силу, віжність, — ті мистці мусять побувати в Римі. Архітектура старого Риму дає сміливість у замислах мистця. У старих мозаїках, переловсім візантійської доби, у мініатюрах — Х., XI, XII і рінашименту — по-те вигадливу гармонію, ритм й рінашиментом дає смак, ширю простоту і ясність думки творити. Хочеться сказати: мистець віками не знімався на мистецькій висоті, поки не побуде в Римі. Репродукції мистецьких творів і найкращі, аби лиш репродукції. І дуже далекі від того, щоби могли передати душу твору. Репродукція — це пів перемішаного сонця.

Історія мистецтва з XVI. віку Дж. Вазарі, теоретик про архітекта раннього рінашименту Брунеллеско і про його приятеля різьбара Донателло, коли то вони у двійку виїхалися (біля 1404 до 1415 року) до Риму, каже, що в Римі Брунеллеско, бачучи могутність будинків і святинь і їх досконалість, забував про все; інколи, мавлю, що в про себе забував.

Увійдши до Пантеону і тоді згадаєте: всі ті чудові бачі, що в XV. віку так щедро по тали повставали, і якими ми так ширю захоплюємось, свій виток зайшли тут: Брунеллеско, Браманте, Мікеланджело не лиш захоплювалися Пантеоном — вони його й вивчали.

Сонце зірочним схилом заливає староримські фризи, що своєю багатотю і божеською орнаментотю манять ваші очі.

Сонце виставляє лінійно, добре білі капітелі Пантеону, які своєю квітучістю шляхотно витончено здають, може пів півні в душу.

Рим, 7. жовтня 1933.

Важне для безробітних дівчат!

Виділ львівської Філії Союзу Українок, що пильно стежить за всіма проявами щоденного життя — прийшов до переконання, що серед нашого жіноцтва ручний домашній промисел лежить облобом. Тоді, коли ханчині чужини через безробіття й крізу творять собі в домашнього промислу вартість праці й зарплату.

Від трьох сезонів всезадно панує мода на всілякого рода трикотарські вироби: светери, блузки, жакети, камізежки, пулзвери, а також комірці, шалі, шанки і т. ін. Ростуть помов триби по доці крамниці з полицьками, закладають трикотарські робітни, ведуть курси трикотарства, однак дуже невеличкі відсоток нашого жіноцтва грає в цій справі роллю продуцента чи ремісника. Наші жінки здебільша то консументи, які дорого платять за продукт, сумнівної вартості й дуже проблематичної краси. А стільки говорять про питомий українцем естетичний смак та вроджений хист до різного рода домашніх виробів, що часто-густо в мистецьких архітекторах.

Виділ львівської Філії влаштував уже кілька разів трикотарські курси й цим способом старався поширити цей промисел серед львівського жіноцтва. Однак такі курси не давали

змоги курсисткам повторити навчання трикотарства на провінції, що також зацікавилася цією справою. Тому й рішився виділ Філії влаштувати Інструкторський курс трикотарства, що має бути фаховою підготовкою для ведення подібних курсів по кружках чи філіях С. У. в цілому краю. Курс вестиме фахова диліжерована у Відні учителька п. Міка Бачинська-Зелена, іспитуватиме окрема комісія, яка після іспиту видає свідоцтво прокінчення Інструкторського курсу. Курс зачинастється в дні 20. п. м. й триватиме 6 тижнів. Оплата за курс 9 зол. місячно. Зголошення і ринки приймає Філія Союзу Українок у Львові, Пшвал-ла 7. І. пов. кожного понеділка і п'ятниці від год. 10—11.

Філії й Кружки С. У. виславте своїх студенток на цей курс! Це Вам стократно одплатиться й матимете змогу за посередництва практичних курсів зробити щось доброго для своїх членів та притягнути жіноцтво до жіночої організації! Із кожної Філії, чи Кружка хай прийдуч одна курсистка!

ЗА ВИДІЛ ФІЛІЇ С. УКРАЇНОК У ЛЬВОВІ
К. Лукіновичева, з. головн. М. Мудрикова, секр.

З життя православної церкви в Польщі.

Хто користує з анархії в правосл. церкві?

Митр. Денис у „безпорядочних церковних пошукуваннях“ українців добачує „невидиму, але досить виразну руку“ якихось людей, що радіють з церковної анархії Православ'я та їх використовують. Які це люди, він не говорить, але коментарем до його слів є митрополитальна преса, що без усякого застеріження називає Ватикан. (Див. у „Слові“ ч. 79: „Релігійозна війна на восточних кресах“).

Ми не покликані виступати в ролі оборонців Ватикану, але ми обмовили боронити правду. Тому розкриємо правдивий стає річей: Смути й анархія в православній церкві не в інтересах Ватикану, навпаки для нього бажані організованість, об'єднаність і солідарність православного сходу. Бо лише в тих умовах може найкраще здійснитися його бажання церковного зєднання всіх віруючих у Христа. Вей дотеперішні заходи Католицької Церкви над цим зєднанням (починаючи від перших часів розколу) власне опиралися на засади організованості й єдності православного сходу, і коли всі ці заходи не дали відповідних наслідків, то лише тому, що на сході цієї єдності й організованості не було, як і нині не має.

З другого боку, церковна анархія серед православних не бажана й не вигідна для Католицької Церкви ще із того погляду, що вона надзвичайно утруднює й ускладнює акцію церковного подняття: зводять її не до порозуміння між Церквами, а власливо до місц, подібної до тої, яка існує в країнах протестантських і позахристиянських. Для всякого мусить бути арсумілим, що легше, вигідніше і продуктивніше порозуміватися з гуртком осіб, що відповілає за маси, ніж з кожною особою з маси зокрема, яка репрезентує лише себе і, призначена до анархії, не все відповідає за себе. Коли б Католицька Церква бажала використовувати анархію серед православних у Польщі, то досі вона пригорнула б,

здається до себе дуже багато. Поведення деяких духовних осіб, анархізованих відносинами у прав. церкві доказує, як мало можуть бути в церковному відношенні позитивні особи, що виховалися в умовах безладдя й дезорганізації.

Нарешті — і це може сама головна річ — найбільшою ідейною перешкодою до церковного зєднання з Католицькою Церквою є для православних справа про зєднаність папи, бо виховані в дусі анархії й дезорганізованості не розуміють цієї справи, а навпаки анархію вважають за свободу і вбачають у ній навіть божественну установу... Цей перешкоди не було, колиб православний схід узяв собі солідарно об'єднану організацію вірних.

Отже закид під адресою Католицької Церкви, що вона прикладає свою руку до церковного безладдя серед православних, ставиться нерозумно й несумільно, а для тих, що його ставлять, не робить високої честі. Коли хто бажав викрити, кому церковна анархія в Православній Церкві в Польщі на руку, „хто збирає овочі“ з анархічного поля, то радо йому служимо своїми висновками.

Переловсім — московське православне духовенство. Коли воно ще досі держиться на архієрейських катедрах, конвенторських стільцях та крапках парохіях; коли воно ще досі провадить свою працю в дусі зєднання Росії, то це належить зазначувати виключно анархії та відсутності організованості православного населення. Будь останнє сконсолідоване, московське духовенство серед нього давно вже підійшло би до минулого, разом з російським царським урядом.

Разом з цим духовенством, користають з церковної анархії ще ті чинники, яким воно зобов'язує своїми теперішніми становищами. Вони забезпечують зовнішню церковну єдність, підтримують авторитет цього духовенства і за це мають в ньому виконавця своєї волі. Ант. Гірський,

ПЕРЕМОГА БЕЗХРЕБЕТНОСТІ.

ШЛЯХ ДО „ПОВНОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ ВІДП. РЕДАКТОРА „ПЕРЕМОГИ“.

У нашій статті (див. 299 ч. „Діла“ з 12. листопада 1933) про новий суспільно-політичний двотижневик „Перемога“ написали ми, що п. Едвард Жарський, відповідальний редактор „Перемоги“, ставив перші кроки „на політичній арені“ тоді, коли всупереч постанові цілого українського студентства записався на польський університет і стягнув на себе бойкот... Мабуть у відповідь на цю нашу замітку помістив п. Е. Жарський у 253 ч. „Нового Часу“ таку заяву:

„До прилюдного відома. Деякі панови (!!) зі С. Т. „Україна“ і УНДО-ни намагалися „скомпромувати“ мене перед українським загальом, викалючи мені моє давноминуле (роки 1924—1926), що на їх думку відбирає мені тепер всяке право до громадського і суспільного життя та критики їхніх чинків. Не намагуюся позивати „облегчуючих“ обставин моїх давноминулих поступків, бо цих панів не вважаю гідними до розглядення цієї справи.

Дякую мені тільки те, що ці панови (!!) не в силі зрозуміти внутрішню переміну людини, що стримить (!) до кращого.

Моєю гордістю є саме це, що я думав піднести до колишньої безхребетності до повної нац. свідомості, себто відбутися зовнішній процес, як ті панови (!!) що тепер почули мене студентом. Едвард Жарський“

Отже, як бачимо з цієї „заяви“, наша замітка про п. Едварда Жарського у виходячій статті знову підтверджується. Одне дивно нам, що часи роки 1924—1926 вважає він давноминулими часами. В таких разі могутній зріз з 1918 р. є для п. Жарського чимось таким далеким, як напр. доба фараонів... Ще дивніше звучать рядки про те, що п. Жарський дійшов від безхребетності до повної національної свідомості шойко вдало. А чейже знаємо, що п. Жарський був учеником української гімназії у Львові. Невже в цій гімназії п. Жарський ще не почував себе „повним“ українцем? Чи для цього треба було аж вступити після іспиту зрізності в українській гімназії на польський університет всупереч постанові цілого українського студентства? Навіть бойкот усього українського громадянства не привів п. Жарського до „повної“ національної свідомості! Для „повного“ національного освідомлення вступав він добровільно до „Академічного Зв'язку Спортового“ і в-

ЛИСТОПАД — МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ! Не відмовте жертви для тих, що потерпіли у боротьбі, вишліть їм на адресу УКТОДІ Львів, Потоцького 48.

ЖОРНА

Журнал гумору і сатири, ч. 1 вже появилася.
Ціна поодинокого числа 25 сот.

Можна дістати у всіх трафіках і кіосках.

Журнал виходить двічі в місяць.

Річна передплата 5 зол., піврічна 3 зол., чвертьрічна 1-50 зол.
Замовляти: В-тво „ЖОРНА“, Львів, Ринок 10. II.

День жалоби і протесту.

РОГАТИНЩИНА.

День жалоби і протесту перейшов у цілому рогатинському повіті дуже поважно. По всіх громадах, навіть по тих, де є більші впливи радикалів, відбулися дні 29 жовтня жалобні богослуження по церквах, а потім членські сходили по читальнях, де читали й розглядали книжку „Лиходіття України“. В самому Рогатині відбулася довірочна нарада, на якій промовляв посол Кузик. У той день у Рогатинщині не було анде, щоб куралося по хатах. Нарізі постив у цілому повіті.

КОЛОМІЙЩИНА.

В Бакі-Березові у місцевій церкві парох о. В. Стефанів відправив дні 29 жовтня панахиду. Потім відбулася довірочна нарада на Горішнім Куті в читальні „Прогресу“ ім. Б. Хмельницького. Реферат про відносини на Вел. Україні вголосив д-р Т. Стефанів. На нараді було повернуто 100 громадян, які одностайно ухвалили протестні резолюції. Нараду закінчили відспіванням національного гімну.

ЖИДАЧВИЩИНА.

Дні 29. X. відправлено з с. Баличів Подорожніх торжественне богослуження в пам'яті українського народу з проповіддю і панахидою. Пополудні відбулися жалобні засідання чит. „Прогресу“ і кооперативів, на яких ухвалено протестні резолюції.

РАВЩИНА.

В Угнівці відправлено дні 29. X. ц. р. богослуження при численній участі вірних. Вечором відбулися засідання членів „Прогресу“ і „Союзу Українок“ з відповідними рефератами. Цілий день переведено в пости.

КОПИЧИНЕЧЧИНА.

Дні 29. X. ц. р. в Унівці розпочалися у місцевій читальні збіркою рух. т-ва „Луг“. Звітні рушні похідні члени до церкви на Службу Божу, яку відправив о. С. Піддубецький. Після проповіді і відспівання „Боже Великий“ лугівники разом з людьми вернулися до читальні, де п. Г. Цимбаліст вголосив привітний реферат. Опісля заряджено одностайну мовчанку й ухвалено відповідні резолюції.

ЛЬВІВЩИНА.

В громаді Рудно дні 29. X. ц. р. на торжественній Службі Божій з інавстуванням Н. Тайн відчитав о. парох К. Загайкевич спільне письмо нашого Єпископату і вголосив відповідну проповідь. Після Служби Божої була супанка, а потім панахида за жертв голоду. Протестантське віче в Рудні відбулося ще дні 17. IX. ц. р. На цьому вічу після вислухання реферату о. пароха ухвалено відповідні протестні резолюції.

РАДЕХІВЩИНА.

Дні 29. X. ц. р. в г-м. Монастирці після торжественного богослуження зібралися члени місцевої читальні „Прогресу“ у своїй домівці і там вислухали реферат о. декана А. Стеранки і п. Пелеховича. Після цього ухвалено протестні резолюції.

СКІЛЬЩИНА.

В селі Побук у дні жалоби і протесту після вислухання реферату о. Б. Литвина ухвалено протестні резолюції.

СТЕПАНЬ.

У Степані на Возні представники місцевих установ: кооператив „Надія“, шевської кооператив „Добродіт“, Українського Народного Дому, аматорських гуртків та бібліотеки утворили Діловий Комітет Ратунку України. Дні 29 жовтня вже зранку повішали на домівках українських установ чорні прапори. По церквах Степані відслужено панахиди і молебні та переведено збірку на голодних. Пополудні в год. 3-й відбулися протестантські збори в селі Українського Народного Дому. На збори прибуло біля 1.000 осіб громадян зі Степаня й околиць. Реферували про положення на Вел. Україні п. О. Кудря. Зібрані підписали протест.

БЕРЕСТА.

В день нац. жалоби були відправлені в обидвох церквах Береста (соборній і братській) панахиди та вголослені проповіді. Характеристично, що священики соборної церкви, канцеляруючі, у своїй проповіді такі згадав про Україну і зазначив вірними в церкві гроші віддані у розпорядження Українського Комітету Допомоги. Натомість священик братської церкви, що має марку „українофіла“, не відважився згадати про Україну, а гроші збірки з церкви відіслав до комітету при варшавській митрополії. Причина цієї метаморфози лежить у недавньому пастирському листі митр. Дюбіні, зміст якого є виразно протиправний. Після Служби Божої відбулася довірочна нарада, на якій по рефераті посла С. Хруцького прийнято відповідні резолюції.

БОЛГАРІЯ.

З ініціативи Уряду Союзу Українських Організацій в Болгарії українська еміграція в Софії утворила

ширший організаційний комітет обхому для національної жалоби під почесним головуванням п. С. Чингірова. В справі цієї акції розіслані обіжники і почесні провінційними українськими організаціями призначені до спільної всеукраїнської протестації голодоморної акції голодуючої України в Кубані. В кількох болгарських щоденниках („Мир“, „Слово“, „Македонія“, „Болгарська Незалежність“ і інших) поміщено збірні розуми й сумління цивілізованого світу та кілька статей у справі голоду на Вел. Україні, що викликало велике враження не лише серед української еміграції, а й серед болгарського народу.

Заворушилися й тутешні „малороси“ — педобити б. армії „Юга Расет“, які, щоб не відстати, заступили собі „Русский Комітет допомоги голодним на Україні“ під головуванням митрополита Стефана, який позбавив акцію допомоги задумав перевести 7 листопада з р. Надії „малороси“ трохи спізнившись, бо акція, запроваджена С. У. О. в Болгарії, дала вже свої позитивні наслідки. Маю відомості, що Софія, Пловдив, Відень з деякими національними жалоби (29 жовтня) не спали. Можна припускати, що й по інших осередках української еміграції його глибоко святкували, але відомості про хід свята ще не переслали. До Пловдива виїздив з Софії проф. Паруцук, який відбув у пловдивській „Українській Громаді“ протестне зібрання, в якому взяли участь також кубанці й терці та де ухвалено відповідні протестні резолюції.

Щож торкається Софії, то тут цей день витягав так: По службі Божій в церкві св. Кирила і Методія відслужено панахиду за померлих від голоду на Вел. Україні. Панахиду служили 2-х болгарських священиків з яких настоятель вголосив до зібраного громадянства пречуду проповідь на тему дня. Після цього відбулося протестантське віче, на якому ухвалено відповідні резолюції. Віче відкрив почесний голова Комітету п. С. Чингіров (відомий болгарський письменник), який у своїй глибоко майстерній, чулій ораторії порівняв долю українського населення з долею братнього нам болгарського народу Добруджі і Македонії. Кінчивши він вголосив свою наздо, що українці повинні швидко здійснення свого ідеалу. На вічу крім п. Чингірова з рефератами про положення на Вел. Україні виступили п. Нікшевич, Орліа і Я. Лопух. В годині 14 голова Ділового Комітету п. Бабко, закриваючи віче, попросив присутніх вшанувати пам'яті померлих з голоду повстанців з місць і закликав присутніх до добровільних давань на голодуючих. Тут-же зібрано 900 лев.

Проектована прилюдна збірка по вулицях Софії не відбулася з причини відмови болгарського уряду.

Крім оповісток у пресі про 29 жовтень день української національної жалоби сумом голосили класири, від яких рябіли німі, байдужі до страждань українського народу мурі болгарської столиці. Сумний.

Мадярщина та СРСР.

На засіданні комісії закордонних справ мадярського парламенту крім соціалістичних поглядів також і бувши міністр гр. Степан Батяні домагався зближення з СРСР. У зв'язку з тим у будапештських колах сподіються, що відбудеться переговори в тій справі та колиб не дійшло до нормальних дипломатичних відносин між Мадярщиною та СРСР, то дійде бодай до тосполарського зближення. Мадярщина сподіється, що так зближиться би вивіз хліборобських виробів, а передовсім худоби та коней.

Жида хочуть до Туреччини.

Жилівське колонізаційне товариство у Львові наважало в турецьким урядом переговори в справі поселення в Туреччині 300 тисяч жидів. Який це число було для турецької влади завелике, товариство готова зменшити його до 100 тисяч, між ними знаходяться значні представники інтелігенції, вчені і капіталісти, готові дати Туреччині своє знання і капітал. Відповіді турецького уряду надійшли з кілцем ц. м.

Після вбивства короля Надіра.

ЛОНДОН, 13. 11. ПАТ. На основі інформації з Кабулу короля Афганістану, Надіра застрілено трьома революційними стрільцями під час роздавання нагород у палаті. Вбивцями є двоє, які Надір уже колись пропустив усі ватруги. Вбивши наважалося Гулямшад і є сином старого слуги Надіра.

Широїть наш часопис!

ступає на різних змаганнях у барвах цього клубу! Не поміняюся дуже, коли скажеш, що до „домого“ національного освідомлення о. Жарського і його перекладу на „політичну арку“ в „Перемозі“ починалася найбільше його редакція з посади державного учителя з однієї з польських державних гімназій у Львові. Справді, можна „Перемозі“ тільки погратувати її недавню і таким робом „національно освідомленого“ відповідального редактора з „хребтом“.

Одначе сама особа о. Жарського нас тут трохи не цікавить, а тільки відношення його до „Перемози“ і впливу. Бо у першому числі „Перемози“ на 7 стор. читаємо п. м. „Два характерні“ оповідання про те, як то італійський студент Людіа Кастелліацо виїжджає в австрійський тюрем своїх товаришів з італійської відомої організації і виходить у 1915 р. на волю тоді, коли його товариші австрійці засуджують Кастелліацо по-справді змисли з себе тити танди, бється в пічотні-скамі війську проти австрійців, доказує там чудеса, злітає із на прохання і бореться проти Бурбонів у Неаполі. При облозі Капрі він важко ранений. У 1903 р. Кастелліацо знов бється проти Австрії як звичайний стрілець, рік пізніше проти папи. Австрійці захоплюють його і засуджують на довічний тюрем, з якої випускають його італійці у 1911 р. Просто з тюрем іде до Корпусу Гарібальді (який тоді воював проти німців по французькій боці), щоб тільки змисли свою танду. Після звільнення Італії Кастелліацо вертає до Італії, по його виборять послом у 1954 р. Одначе більшість політиків виключає Кастелліацо з парламенту, як зрадника вітчизни.

Австрійське оповідання кінчить так: „Тринадцять років намагався Кастелліацо чинити змазати танду, яка кривила його імя в час морального й фізичного залякування. Характер одиниці! — Сором шість років тривало навчання нації у відношенні до чоловіка, який молодцем-племінне зрадою своє імя. Характер нації! — Ви візучаєте в цьому твердь. Італія дежить тисячі кілометрів від нашої Батьківщини.“

Отже якщо у виписку п. Жарського „вільно“ мали ріш привітати до великих“, то слід запитати „Безкомпромісову“ організаційну комісію „Фронту Національної Єдності“, якій здається, що вона тільки має монополію на патріотизм і характерність? Де тут характер одиниці? Де тут характер нації? Де тут твердь?

Справді: Італія дежить тисячі кілометрів від нашої Батьківщини.

Ревізії й арештування.

СТРИПЩИНА.

Від 26. X. ц. р. не перевищують у нас в місті й повіті ревізії та арештування. Під цю пору сидить 40 молодих людей в арештах поліційних і судових, не числяючи в це число забораних давніше.

ТУРЧАНЩИНА.

В дні 10. листопада арештували в Залізьську, пов. Турка, студентів М. Келемана і М. Рожнітєвського та трьох сільських хлопців, усіх під заміток розкидуванням дитячої ОУН у тому селі. Всіх їх спровадили до арештів у Турці. Щож до Семена Іжика, М. Келемана і М. Рожнітєвського, про арештування яких була згадка в „Ділі“ (ч. 206, з 9, ц. м.), то правдою є тільки те, що у них була строга ревізія, при якій забрали у них кілька легальних публікацій, але їх не арештували.

МОНАСТИРЕЧЧИНА.

В дні нац. жалоби і протесту 29. м. м. відправив о. Марко Гіла у Ягрові богослуження та вголосив відповідну проповідь, а часі якої ціла церква плакала. Пополудні того дня вголосила о. Катря Гілера реферат про положення на Вел. Україні, після якого переведено збірку. А зараз по святі поліція перелала ревізію й арештувала о. М. Гіла, який сидить до наступного дня у в'язниці в Станіславові, хоч при ревізії нічого у нього не закинували.

Райхстаг із 660 послів.

БЕРЛІН, 13. 11. ПАТ. На основі проналізичних обчислень в управнених до голодування до райхстагу голосувало 96 прд., в управнених до голодування у повісності 97 прд. Новий райхстаг буде складатися із 660 послів.

Арештували петентів.

Як ми вже повідомляли, прийшло до конфлікту „Данцігер Ляндсшт.“ і „Данцігер Фольксшт.“ з сенатом Данцігу, тому, що релігійні виступи до вив. комісаря Ліги Націй в Данцігу Ротінгів вилучили на їх трактування данцігським сенатом. Ген. секретар Ліги розіслав членам Ради Ліги Ротінгів рапорт для розгляду. Високий комісар заявив, що важке своїм обов'язком предостерегти цю справу Раді Ліги, та релігійні данцігські конституції. В додатковим листом Ротінг повідомляв про превенційне арештування єпископів петентів.

ДАНЦИГ, ПАТ. „Данц. Альб. Цг.“ помістив спростування петентів партії „де“ доповідь, що ніколи не злучалися з соціалістичної партії сенату. Центропа-Фольксшт. вголосив збірку в парт. листинами зажадали від сенату, щоб з 30-х президентів сенату.

Зміна румунського кабінету.

Румунський прем'єр Вайда Воввод зложив на руки короля заповіщену під кількох днів дією цілого кабінету. Король Карло приймає дію і враз розпочав переговорювати в справі вибору нового прем'єра. Найперше запросив на авіаційні міністра закордонних справ Тітусеску, з яким конферував дві години. Остання прийняв представника парламенту і провідників поодиноких політичних груп. Народи в провідниками партій скінчилися півним вечором. Місія створення нового кабінету одержав Дукка, що має скласти новий кабінет у порозумінні з Юрієм Братіану і міністром Тога. Склад кабінету буде відомий аж вечором.

БУКАРЕШТ, 13. 11. ПАТ. Випадаючи кородем Дукка, переговорював він з Юрієм Братіану та мін. Тога. Виконавчий комітет ліберальної партії обговорить після парад, що їх мав Дукка. Пообіцяв Дукка має повідомити короля, чи годяться створити новий уряд.

БУДАРЕШТ, 13. 11. ПАТ. Громадська думка зацікавилася кризою та вірить, що це рівняється усуненню від уряду нац. селянської партії на довгий час. Більшість тек у новому кабінеті мають одержати ліберали. Лише тека закордонних справ, яку задержить правдоподібно Тітусеску, та національної оборони, якої обсаду резервує собі король, остануть поза диспозицією партії. Як причину відкликання довіри короля до Вайдино уряду подають недостатку рішучості цього останнього в поборюванні крайніх правих рухів у краю, що додело до підривання авторитету уряду та до нарушення порядку в багатьох місцевостях, що ними заволоділи крайні націоналістичні елементи, які є під впливом гітлеризму. Ліберальні кола не скривають, що їх уряд візьметься негайно до ліквідації переворотових націоналістичних рухів в Румунії.

АНТИСЕМІТИЗМ В АФРИЦІ

КАПШТАД, 13. 11. ПАТ. Хвиля антисемітизму поширюється в краю та прибирає поважні розміри. Смертні присуди нової організації "Під свастикою" прислали багатьом жидівським провідникам і купцям. Жидівський поет Александер домагається від уряду, щоб доробив охоронні засоби та вказав, що німецькі кораблі виландують маси протижидівської літератури у пристанях Південної Африки та що рух "сірих сорочок" піддержують фонди, які плывуть із закордону.

Чума на Джаві.

Як довідується англійська преса, на острові Джава шаліла від кількох місяців чума. Досі вмерло на цю страшу попівсь 4 тисячі людей. Кілька тисяч людей лежить у шпиталях і військових лазаретах.

НОВИНКИ

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. Тел. 54-46.

— Магазин постелі Р. Джада, Львів, Хорущина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол.

— Загрожений наш багіон. Жахлива ситуація, яка витворилася на Лемківщині, грозить повною загрозою цьому нашому найбільше на захід висушеному багіонові. Усе українське громадянство мусить освідомити собі вагу положення, а до того допоможе йому брошура "Лемківська Проблема", написана родовитим лемком. Ціна 30 сот., порто 5 сот. Замовляти: "Дружак" — Lwów, skrytka poczt. 323. (Конто PKO 410.928).

— Конфіскація "Діла". Вчорашнє (301) число нашого органу підпало конфіскації за цілу другу статтю включно з наголовком. Це вже 36-а з черги конфіскація "Діла" в цьому році.

— *Ucrainica*. Італійський щоденник "L'Avvenire d'Italia" (Будучність Італії) ч. 283 із 7. п. м. помістив статтю Доменіка Анджеліні п. з: "L'Ucraina e l'Europa. Un popolo in agonia" (Україна і Європа. Народ в агонії). Автор статті, подавши короткий історичний намір українського народу, його боротьбу з москвичами та змалювавши теперішню його независну долю (подія його території між чотирма державами), наводить замітніші місця з пастирського листа єпископату Галицької Провінції в справі голоду на Україні та інформує про торжественне відслуження в українській церкві Сергія та Вахана в Римі в день національної жалоби 5. листопада п. р.

— Страйк 300 робітників. При будові нового доміну і хлібників на вул. Городецькій у Львові австрійцями 300 робітників, не одержавши плати за минулий тиждень, Будову розпочала фірма "Техніобуд" з кімнатним меблем, елім улітват.

Студентські плащі, мундури

військ. присп. і пластові КАЗКОВО Дешево лише у виробі

«ЦЕНТРУ» М., у Львові, вул. СКАРБІНСЬКА 4
Телефон 72-84, напроти кіна Агартіт

— Крадіжки. У фірмі "Фото Радіо-Палас" при Марійській площі 8. вломники збили шибу та забрали 11 фот. апаратів, 2 об'єктиви, 1 світломірник заг. вартості 4.4000 зол. — У пекарні Грубера при вул. Берка Йосельовича вкрали з каси 5.000 зол.

— Трагедія через жінку. На Знесінні під Львовом годинникар Стан. Жулкевич стріляв при вул. Крашевського до Томи Курила, робітника з фабрики фляшок і вбив його на місці. Остання пішов на поліцейний комісаріат і віддався в руки влади. Переслуханий зізнав, що Курило удержував любовні зносини з його жінкою і не вважаючи на його перестороги, провокував його далі. Жулкевича арештовано.

— Вояк комуніст. У перемиському військовому суді почалася розправа проти стрільця Гр. Водзіка з 6. п. підгалицьких стрільців. Обвинувачують його в грабіжницькому нападі, дезерції та комуністичній діяльності в пов. Коросно і Ясло.

— Вбивство. У Вязковичах пов. Самбір убито Івана Громадку, наслідком чого арештовано Петра Вукевича і трьох інших селян.

— Крадіж у Касі Хорих. Інкассент варшавської Каси Хорих здефравдував 500.000 зол. Катковського та його співника, бухгалтера Сохачевського, який затирав сліди дефравдації, арештували.

— Газова атака на Варшаву відбудеться на пробу 15. п. м. Мешканцям міста наказано забезпечитися протигазовими масками й уладити в мешканнях окремі протигазові захисти. В кожній домі мають приготувати відповідну скількість піску і води на випадок пожежі. В часі газової атаки не вільно без konieczної потреби перебувати на вулицях, дахах і балконах, відчиняти вечором вікна і запалювати світла. Брама домів мають бути отворені.

— Смерть Пятавського. У Варшаві помер у 69-му році життя Владислав Пятавський, один з найбільших свого часу світових атлетів. З фаху електротехнік виробився в дев'ятьдесятих роках мин. століття на атлета, що клав усіх силачів у міжнародних турнірах. Остання він атлетичну школу в Олесі, Лодзі та Варшаві.

— Зима вже зачалася. В північній Італії настала вчасна й гостра зима. Сніг доходить до півметра глибини. Верона вкрита білою габою. У східних провінціях лютує широко (суграновий південний вітер). Також у Сирії впаав сніг. Доходив до 37 см. глибини. І в Відні був сніг, одначе скоро стопився. В Варшаві впаав у понеділок перший сніг, та скоро стопився.

— Тепла осінь. З Будапешту повідомляють про незвичайно теплу погоду, яка панує на Мадярщині. Зацвили вдруге фіялки, а навіть акації, а на торговині продають суниці, що дозріли вдруге.

— Пат збожеволів. Відомий фільмовий актор високий ростом Пат (що в дійсності зветься Карло Шенстрем), збожеволів і його помістили в заведенні для божевільних. Його товариш, маленький, кругленький Патахон, що в дійсності зветься Мадсен уже на вік осамотнів. Мадсен був кльовном у данському цирку. Раз цей Мадсен одушевив так своїми жартами данського народного учителя, високого ростом, Шенстрема, що після вистави оба почали довгу балажку. Наслідком тієї балажки, на тему комізму, пішли до режисера Лявріцена, який з них зробив типи, відомі під назвами Пат і Патахон. Найбільшу славу здобули в німих фільмах.

— Розправа за вбивство проф. Лесінга. У Хебі в окружному суді відбудеться розправа проти 6-х обвинувачених у вбивстві проф. Лесінга в Марієнбаді. Самі здогали обвинувачи Скерт і Піско втекли до Німеччини.

— Три роки в летарії. В 1930 р. в Петерекірхені (в Австрії) запала в летарг жінка залізничника Маріянина Бідерман. Її кормили штучно. Шойно на знях у 1933 році проснулася Бідерманіха. Після 3-річного сну вона виснажена, а подобає на кістяк. Заснула на 23-ому році життя, а пробудилася на 26-ому році. Тямить добре все, що діялося з нею, як запала в летаргичний сон.

— Мурни льордом. Перший раз в історії Англії піднесли мурни до шляхетського стану й іменували льордом. Новий "чорний льорд" Лінкольд Бун зробив багато добра в англійських кольоніях для чорних підданих. Побудував шпиталі, оснував різні добродійні установи і членувався багатьма англійськими владі.

— Замерзла з любови. З Грону повідомляють, що 30-літня вчителька тамошньої школи Маргарета Байрді пішла недалеко в гори і пропала без вістки. Після кількох днів наїшли її замерзлу туристи. В полишенім листі вона написала, що рішила відобрати собі життя, замерзавши, з причини нещасливої любови.

— Фільмова протирелігійна пропаганда більшовиків ведеться нестримно далі. Саме тепер повідомляють з Москви, що більшовицька влада приготувала шість звукових фільмів, яких вістрі спрямоване проти Різдяних Свят і взагалі проти релігійних культів. Ті фільми ладять одночасно в кількох мовах.

— Успіх... успіх... Це попросту неможливе, який успіх осигає туалетна вода 5 Fleur-Force у тих осіб, що дбають про свою гігієну. Приводна, делікатна, багсамічна, ніжно перфумована, коли натертих нею, дає прегарне самопочування.

3 нових видань.

Олена Кисілевська: ШВАЙЦАРІЯ Ст. 216. Коломия, 1933. Накладом власним. Це дуже дбайливо, чедурно видана книжка з 30 ілюстраціями на окремих листках, на гарнім папері, така, що можна її покласти навіть на видному місці. Авторка побувала у Швайцарії кількома наворотами і рішила свої безпосередні враження туристички доповнити фактичними даними про край. Так повстало щось у роді Велекера. Маємо тут у коротеньких розділах інформації про мову, державний лад, форму правління, стан освіти, пресу, військ., технічні здобутки, еромисл, природу тощо. Читач неознакомлений з історією Швайцарії може легко, наче з лектури часописного фейлетону довідатися про головні етапи боротьби за волю тої предивної, з погляду державної будови, країни, де живуть поруч себе три різні народи з різною мовою, традицією і культурою і не проявляють великої охоти зєднатися із великими державами, де живуть мільйони їхніх земляків.

Авторка не вдається у суспільну аналіз причин виниклого стану, на має часу зупинитися над різними психологією народів, що складаються на одноцілків державний організм, не має місця на пишну характеристику домашнього й товариського життя у тій країні, яку чужинці анають майже виключно з готелів і спортивних прогульок. Зато вона залюбки переплітає цифри та івний фактичний матеріал кількома особистими враженнями, що вряди-годи переходить у поетичний настрій.

Факти, наведені в цій книжці, хоч і записані в енциклопедіях, такі видаються нові, коли чуємо про них у рідній мові. Нпр. Швайцарія, що має 4 мільйони мешканців, адебільша хліборобів і робітників, має 406 політичних часописів, у цьому 128 щоденників і 81 тижневиків. На 3.500 мешканців припадає один часопис (у Польщі на 130.000!). Ясно, що селяни передплачують денники і читають їх щодня; майже кожне містечко має власний часопис. Річно виходить у Швайцарії більш як 2.600 книжок; у цьому за рік 1929 було 334 з права й політики, 294 з літератури 212 з географії та історії.

Книжка О. Кисілевської падається головним на підкаву лектуру.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Дня 12-го п. м. помер у Рогатині Василь Данилюк, власник реальності, у 81-ім р. життя. Підчас світової війни, коли трьох його синів пішло на фронт, а згодом усі служили при У. С. С. попав у Талергофський табор, де перебував рік. Перед війною брав живу участь у просвітніх і громадянських установах Рогатинщини і був довголітнім членом "Просвіти".

Хто знає?

Редакційна Колегія "Української Загальної Енциклопедії" звертається цією дорогою з проханням до всіх Читачів "Діла", подати їй, для доповнення в суlementі до У. З. Е. — дати народня (і смерт), коли даний старшина вже не живе) — деяких старшин: Уар. Гал. Армії. Колиб самих згаданих дат не можна було роздобути, Ред. Колегія У. З. Е. — просить вказати й ласкаво адреси людей, чи ін. джерела, а яких можна буде розшукати ці дати.

- 1) Бізані Альфред, підполковник У. Г. А., командант 7. львівської бригади. Коли народився?
- 2) Бубела Петро, отаман У. Г. А., заступник Секретаря Військ. Справ ЗУНР. Коли народився?
- 3) Будиницький Осип, сотник УСС, † 1919. Коли народився?
- 4) Варивода Антін, полковник, командант лєбоні УСС, 1916 і табору в Ліберці в Чехії. Коли народився?
- 5) Горук Семен, редактор "Русина", опісля отаман УСС, загинув з овию більшовицької 1923. Коли народився?

6) Любкович (Lebkowicz) Альфред, начальник оперативного відділу Начальної Команди У. Г. А., офісний начальник булав III. Корпусу У. Г. А. Коли народився?
7) Люнер Фердинанд, начальник оперативного відділу Начальної Команди У. Г. А., офісний начальник булав II. Корпусу У. Г. А. Коли народився?
8) Орошко Віктор, старшина У. Г. А., бухгалтер, 1919. Скільки командирів у Чорткові, офісний командир 14 бригади У. Г. А. Коли народився?
9) Папа де Янош Лайон, майор укр. армії, медик друку, на початку 1919, начальник булав III. Корпусу У. Г. А. Коли народився?
10) Рогоульський Іван, газ.-укр. старшина, 1914—16. арм. УСС, від 1918 — СС, з січня 1919, начальник відділу СС. Коли народився?
11) Чмелюк Степан, полковник У. Г. А., хорват, 1919. командир 4. зоологічної бригади У. Г. А.
12) Шаманек Альфред, укр. полк. ген. штабу, ім. роду, 15. 4. 1919, начальник булав II. Корпусу, від 6. 7. 1919, начальник ген. булав У. Г. А.
Всі відомості просимо посилати на адресу Редакції Колегії Укр. Заг. Вишкільної — Львів, вул. Чарнецького ч. 26, м. 1.

3 кіна.

Кіно „Аполло“: ШПИГУН У МАСЦІ.

Перша фільма Ганка Ордіонів, славновісної (і до речі: найліпше платної!) паризької вірки, не виправдає сподівань. Починаючи від сценарія — шпигунсько-кримінальна історія викрадення планів нової військової авіації при допомозі шпигунства, яка, очевидно, впродовж „нововищо“ захоплюється в біжніри-авіаційники та підчас шпигунства від його душі — аж до трьох артистів — все спростовується, банальні і адебітні противіт гумористичні. Героїня фільма, Ордіонів, частково фатально фотографована, навіть прибиваю на доріжках Ордіонів, відомий в естрада та театру.

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 14. XI. год. 3.30 попол. шкільна вистава „Робінзон Крузо“.
Вівторок, 14. XI. год. 7.30 веч. „Викрадення зі Серая“ опера.
Середа, 15. XI. год. 7.30 веч. „Фрайлійн Дойтор“.

Театр Різноманітностей.

Вівторок, 14. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.
Середа, 15. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.

Кіна.

АДРІЯ: „Два хлопчики“.
АПОЛЛО: „Шпигун у масці“ (Ганка Ордіонів).
АТЛАНТИК: „Кінг-Конг“.
ВАНДА: „Пожадані“.
КАСНО: „Якою мене бажав“ (Грета Гарбо).
КОПЕРНИК: „Новітній Робінзон“ (Дуглас Фербенкс).
КОЛІСЯ: „Кар'єра кельнерки“, ревія „Найкращі польки світа“.
МАРУСЕНЬКА: „Новітній Робінзон“ (Дуглас Фербенкс).
МІРАЖ: Програма 7-ми вір.
МУЗА: „Чому я згрішила“.
ПАЛАС: „Мушу тебе злобути“ (Іван Келера).
ПАН: „Веселий караван“ (Валета Бурина).
ПАСАЖ: „Перше ковбоєве кохання“.
СТИЛЕВ: „Жінка з другої руки“ та ревія „З п'яного серця“ з Буковинською і Бельською.
ХІМЕРА: „Шанду“.
УТІХА: „Демон великого міста“ й ревія.

Закордонне радіо.

Вівторок, 14. листопада 1933.
Відень (317.2) 11.30 Альпійські мелодії; 12.30. 19.00 Концерт; 17.25 Скрипка; Брно (341.7) 11.05 Концерт; Париж (1725) 21.30 „Де су за фієр“ оп. Беніаміно; Гайльсбург (276.5) 11.30 Концерт; 20.10 Гайльсбург д-зр симфонія; 20.50 Штраусіві твори; Кенігсвертергаузен (1634.9) 12.30 Оп. пісні; 17.30 Пондларська музика; 20.10 „Ромео та Джульєтта“ Шекспіра; Мінхен (633) 14.20 Сонети (Музыка, співа); Берлін (459.4) 20.15 „Саломея Шмелльбергер“ оп. Оффенбаха; Буалешт (550.5) 13.30 Оркестра; 19.30 „Золото Райну“ оп. Вагнера; Мінхен (331.5) 13.45 Тріо; 17.10 Танго; 21.00 Опера; Рим (441.2) 20.45 22.00 Концерт (музика, співа Марін Ладія, Еміліо Ладія).

Середа, 15. листопада 1933.

Відень (317.2) 10.55 Вокальний ревізаль; 15.15 Камер. музика; 17.05 „Сумерки богів“ оп. Вагнера; Братислава (273.3) 12.35 Концерт; Брно (341.7) 19.40 Родієвські пісні (Бернштейн); Прага (455.6) 21.05 Симф. концерт; Штраусбург (345.2) 21.30 Елемента; композитори; Люксембург (1199) 21.00 Люксембурзькі пісеньки (Мішель, бач); Мінхен (331.5) 20.10 Пісні; Берлін (459.4) 19.50 „Богемія“ оп. Пуччіні; Буалешт (550.5) 13.30 Віська, музика; 18.30

СПОРТ.

ЗА ВХІД ДО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

По підлітків аматинах за вхід до Округової Ліги ситуація в ще даліше не-зрозуміла. Грати мають ще тільки II. Соція—Сейтез, а крім того буде ще 17-мінутова догрина до змагань Оглене—Погонь (Стрип), перервані при стані 2:1 для Оглене. По всьому правдоподібною будуть ще повторити талост змагань II. Соція з Ревею, які виграли вчора Ревею вк-овером тому, що ставленієська публіка не допустива ухвалити грації II. Соція на гроше, через що судді Ім. Хоминицькі мусять відновити вк-овер для Ревею, бо дружина II. Соція не вилася вчас та у призначеному місці на грації. Поголь є ще можливість, що допустива ухвалити грації Шабаківча у барах Поголь І. Б., якому відмовляють аматорських кваліфікацій. Стратія Поголь І. Б. чотири пункти, якими збогналися би Україна і Ревею. Якби до того дійшло, то Поголь І. Б. залишився би поза обсягом Окр. Ліги. Став таблиці такий:

	гор	пунк.	в. в.
1) Ладія	22	30	61:27
2) Ревею	22	25	43:25
3) Україна	22	25	44:40
4) Поголь І. Б.	22	25	42:33
5) Сейтез	21	25	37:35
6) Ревею	22	24	39:35
7) Гасмоя	22	23	31:31
8) Оглене	21	22	52:44
9) Другий Соція	21	21	39:42
10) Поголь — Стрип	21	21	27:35
11) Білий Орел	22	15	49:49
12) Огль Бей	22	1	7:82

НІМ. ФОТБ. КЛЮБ МИСТЦЕМ АМАТОРІВ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ.

Прим. Аматорське мистецтво Чехословацька здобула ДФЦ (Нім. Футбольний Клуб), розмістити в ньому з Кошице 2:2. Перші змагання зіграє ДФЦ 1:0.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

О. К. Мицюк: АГРАРИЗАЦІЯ ЖИДІВСТВА УКРАЇНИ НА ТЛІ ЗАГАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ. Збіст: I) Розв'язання й економіка жидівства до розпаду Польщі; II) Перші спроби аграризації жидівства; III) Другий період аграризації жидівства (1928—1937); IV) Жидівська економіка за доби лібералізму (1855—1881); V) Жидівська економіка на Україні за доби реакції (1882—1917); VI) Жидівство за доби історичного перелому; VII) Аграризація жидівства за доби більшовизму. — Книжка появляється в Празі накладом автора. Стор. 176. Форм. 8°.

М. Драганчук і М. Тумрій: КОЗАШКА ЛЮБОВ. Історична драма на 3 дії на основі повісті П. Куліша „Чорна Рада“. Львів, 1933. Ст. 32. Бібліотека „Самосвіт“.

Лемко: ЛЕМКІВСЬКА ПРОБЛЕМА. Львів, 1933. Накл. автора. Ст. 16.

Галина Журба: ЗОРІ СВІТ ЗАПОВІДАЮТЬ. Підсказово Миколи Голубця. Львів, 1933. Стор. 125. Форм. 16°.

Д-р Іван Брин: ОМЕЛЯН ОГОНОВСЬКИЙ. У статті народни великого громадянина. Видання Т-ва „Просвіта“. Ч. 792. Львів, 1933. Форм. 16°. Стор. 40.

ЖУРНАЛИ.

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Рік XXVIII. Ч. 10. жовтень 1933. Збіст: о С. Матковський: Похвала або культ Преса. Діти Богородиці у гр. кат. Церкві; Ми самі винні трохи; В. Герасевич: Духовенство в бельгійській Буренбонді; о В. Р. Рабін: Лето з демітської сторони; о Д-р Г. Костілюк: Український переказ єврейської молитовності; К: З голосів преси; о д-р Ю. Дзювеня: Вісті з нашої установи.

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛІАТЕЛІСТ. Ч. 9—10. вересень-жовтень 1933. Рік IX. Вісень.

НІЯКИЙ АРГУМЕНТ...

Не зможе вже Вас знеохотити Пані, щоб не купити пудру із тривалим, ніжним і вибагливим запахом
5 FLEURS FORVIL PARIS
якщо пізнаєте його прикмети. — Просимо домагатися пудру марки
5 FLEURS FORVIL PARIS
що є гарантією якості.
Просимо не піддаватися намовам продавців, що стверджують пудри в подібних опакуваннях і назвах продавати замість оригінального пудру.
5 FLEURS FORVIL PARIS
Продаємо світової слави туалетові моди і парфуми 5 Fleurs Forvil Paris та інші пахощі. 1-11

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

СТРУТ (Габарка), фреска з вертачкою, банзета, мотори 6 кілів, 4 кілів на продаж, вул. Листопада 41. 574 2-2

ШКІЛЬНІ ШТИТКИ (відзнаки) від 40 сот., ейдлі, мережки, мідишки, гафти. Фірма М. Козловська. Акадємична 22. І. п. Тел. 35-43. 2-4

ПАРАДОКСИ ЖИТТЯ! Бути донатором з уродження і не мати дома і доводження. Бажає подружжя життя і т. з. неабиякої, а шукати її на шляху людей неодо. До невідомої крес! Небажання доля визначуючи кожному свій шлях, ніколи не затається, чи задоволення його волю. Мені вона призначила жити на заточенні. А так, чи знаєш? Туга з нудогою обнялась! Тож не розум не думавши, що нових вражень галає. Ні, не серце заточення — подружжя так шукає. Тож незнана! Відповідь упередження й описи на гасло самозбереження! Суддя, літ 40, полюбляє. Писати з долученням світанки до 20. листопада: Wloclawek, poste restante, „Okazie stuzlotowych banknotow S. A. 2290616 i S. A. 2290617. 581 2-3

ЖАРІВКИ та всілякі матеріали електроінсталяційні найдешевше у фірмі Е. Гасман. Львів, Пасаж Гасмана. 586 2-15

МУЖЕСЬКІ сорочки можна найдешевше дістати в крамниці кооп. „Українське Нар. Мистецтво“ при вул. Косишова 1 (Нар. Гостиниця). 587 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЛІКАР ВНУТРІШНІХ НЕДУГ
Д-р Яр. Гинилевич
переніс ординцію
на вул. ГОРОДЕЦЬКУ 53 а, І. п.
від 3—5 попол. Тел. 77-20. 3-3

Позір! Лещетарі!

4-20 Вязання в найліпшій гатуку ріжних типів продає

Х. А. Д. А. М.

вул. Леоніва 5, біля кіна Касіно, в подя

ПОДЯКА

Вважаємо за свій обов'язок зложити от сему дорогому широкосердечну подяку Шло-важаному д-рові Оспові Філасові за врятування нашої донечки Єлизавети від неминулої смерті, яка її грозилась післяком запарлення сліпої кишки. Своєчасне вміле розпізнання недуги, зареження переселення негайної операції, а згодом дбайлива опіка хорої заховують у наших душах досмертну вдячність за урятування при життю нашої єдиної дитини.
591 Мильнича й Микола Крохачи.

АДВОКАТ

Д-р Юрій Дякунчак

отворив адвокатську канцелярію

в ЛЮБАЧЕВІ 1-4

П'ЯНИНА
першорядкі по зни-
жених цінах; на до-
гідних у мовинах
Купно продаж; за-
міна уживаних ін-
струментів. 21

НОВАЦКІ
Пілуцького 17. Тел. 35-21

Барометр наде-
погода зрібичи
РЕВМАТИЗМ
БОЛ
у сугло-
MESOLAMENT
1933

михайло рудницький
МІЖ ІДЕЄЮ І ФОРМОЮ
Ціна 3 зод. з почт. пересилкою 3.50 зод.